

2 Petrus 3 - preek - NGKE - 1-1-2017

Nieuwjaar: 'timing'

Weg

Dag in dag uit nam hij het woord,
mijn vader. Gedragen en kalm
gaf hij zijn adem aan een psalm
zoals dat na de maaltijd hoort.

Ik wist: aan alles was gedacht,
het kwam wel goed. Geduldig bracht
hij ons naar de vertrouwde verte
met wuivend riet en struikgewas
en in dit waterlandschap werd de
waarheid een pad door het moeras
een weg, veilig genoeg om er te
wandelen, zolang mijn vader las.

Harmen Wind

'Zolang mijn vader las'

We staan aan de andere kant van de drempel in het jaar 2017.
Gelukkig nieuwjaar!

Nieuwjaar: 'timing'

Zou het een gelukkig nieuw jaar worden?
 Als ik terugdenk aan het vorige..., nou dan weet ik het nog niet!
 Ik heb vorig jaar, nou ja vorige week,
 mijn eigen jaaroverzicht gemaakt.
 Ik wilde jullie daar iets van laten zien.
 Dat was het plan
 Maar daar heb ik maar van afgezien.
 Luister maar:

1-1 aanrandingen Keulen
 16-1 Open Doors (OD) : Christenvervolgning neemt wereldwijd toe
 31-1 - Bij aanslagen bij het Tsjadmeer en Dalori (Nigeria) vallen in totaal 88 doden en 221
 gewonden. De aanslagen worden opgeëist door Boko Haram.

24-2 OD – Tien jaar vervolging in Nigeria: meer dan 11.500 doden, 13.000 kerken verwoest tussen
 2006-2014

Dat is nog geen twee maanden, de rest is ongeveer net zo.
 Zal ik maar stoppen?
 En ik heb het allemaal goed kunnen volgen:
 in HD kwaliteit met minstens stereo geluid.
 En dat via allerlei verschillende apparaten.
 Het kan je gewoon niet ontgaan!
 En het trof me als 'nog weer erger' dan eerdere jaren:
 om gebombardeerde ziekenhuizen en direct daarna de onbewogen gezichten van de Russische
 VN-ambassadeur en president Assad te zien .
 't was nodig zeiden ze...
 Dat raakte me!

Welk gevoel krijg je daar nu bij voor het komende jaar?
 Toen ik dat vorige week vroeg (in de Facebookgroep), kreeg ik verschillende antwoorden.
 Maar de meesten onder ons worden niet optimistischer in hun verwachtingen voor de toekomst
 van deze wereld.
 Meer problemen,
 en minder overeenstemming over wat het probleem is
 en over hoe we er samen aan kunnen werken.
 De meesten houden hun hoop op God.

In het gedicht van Harmen Wind troffen me de laatste woorden:
 'Zolang mijn vader las.'
 Da's de beperking van de veiligheid van dit 'pad door het moeras'.
 'Zolang mijn vader las.'
 Niet langer.

Mooie omschrijving van onze belofte voor de toekomst:
 'een pad door het moeras'
 Niet veilig om je heen, maar je komt er wel door heen.

Dat is ook de teneur in Petrus' brief.
 'Alles gaat uiteindelijk te gronde (11),
 'Maar wij vertrouwen op Gods belofte
 en zien uit naar een nieuwe hemel en een nieuwe aarde,

waar gerechtigheid woont. (13)
Gods belofte is óns pad door het moeras.

Maar kun je dat blijven geloven na 2016?
Of kun je dat zo langzamerhand ook alleen maar
'zolang mijn vader las.'
Zijn het mooie, dierbare, woorden,
maar kun je de werkelijkheid ervan steeds minder geloven?
Vertrouwd om weer eens te lezen,
je wordt er warm van.
Maar eenmaal weer buiten koelt het allemaal weer snel sterk af.
'Zolang mijn vader las'.
Inderdaad, niet langer

Timing?

Je moet een hoop geduld hebben!
Het duurt inmiddels nog al even.
Petrus was van de eerste generatie en toen zeiden ze al:
'Hoe lang duurt het eigenlijk allemaal' (4)
'de generatie voor ons is al gestorven.'
Wanneer doet God eens wat?
Wanneer komt de Heer terug?
't Zal wel niet!

Vóór ons zijn er inmiddels zo'n 70 generaties gestorven,
en nog steeds gebeurt er niets.

Hoe betrouwbaar is dit allemaal?

Het doet me denken aan mijn computer.
Soms verschijnt er dit 'spinning wheel'.
Boodschap: 'wacht even'.
En dat doe je dus.
Meestal lost het zich redelijk snel op.
Maar soms duurt het langer
(worden jullie al onrustig)
Op een bepaald moment duurt het me dan té lang
dan start ik mijn computer opnieuw op.
Dat klinkt mooier dan het is!
Het is een 'harde reset'
Hard betekent dat je 'm midden in een programma uitzet, zonder netjes af te sluiten.
Niet dat ik echt weet wat ik dan doe.
-Ik ben een gebruiker, geen kenner.-
Een harde reset is net zoiets als een klap op het apparaat geven,
in de hoop dat hij het daarna weer doet.
En meestal is dat ook zo.
Soms niet, dan is het programma beschadigd
en kost het een hoop tijd om het weer goed te krijgen.

Krijgen jullie soms ook niet behoefte aan een harde reset van de belofte?
Want we wachten maar, en hij doet het niet.
Na zeventig generaties mag je dat toch wel zeggen?

Heel wat medemensen doen dat hè.
 Sommigen waren na één generatie hun vertrouwen al kwijt.
 Dat lees je hier bij Petrus
 Ze nemen 'm niet langer serieus.
 Ze beginnen de boel belachelijk te maken.
 Velen zijn na zeventig generaties hun vertrouwen in de boodschap kwijt
 en maken die nog steeds belachelijk.
 Arjen Lubach bijv. op 18 september vorig jaar vindt het belachelijk dat hij op zijn bijzondere
 school, de School met de Bijbel, leerde, in zijn woorden:
 'Als het stortregent en je propt hard genoeg dan passen alle diersoorten op de wereld op één
 boot.'
 En als ik dan denk: 'nou zeg toevallig dat je net dát noemt.'
 In 2 Petrus 3 staat immers: *' 5 Ze gaan er dan willens en wetens aan voorbij dat er in het begin al
 eens een hemel is geweest en een aarde die door Gods woord gevormd was uit water en door middel
 van water,
 6 En dat de toenmalige wereld vergaan is toen ze door het water werd overspoeld.'*
 Je zou 'm dus echt een van die spotters aan het einde van de tijd kunnen noemen, die er willens en
 wetens aan voorbijgaat .
 Er onwelwillend een absurde voorstelling van geven.
 Dat deed hij,
 Maar hij zal me dan wel verwijten dat ik 'een slecht toevalsbesef' heb.

Hij heeft in ieder geval zijn wereldbeeld gereset,
 en neemt iets anders dan de belofte serieus!
 En hebben wij eerlijk gezegd soms ook niet de neiging?

Maar begrijpt hij het, begrijpen wij, het dan wel?
 Of doen we ook maar wat, omdat het ons gewoon te lang duurt.
 Een harde reset, net als bij die computer?

Gods timing

Inderdaad weten we eigenlijk wel wat we doen?
 Of geven we er maar een klap op?
 In ons besef is 70 generaties lang,
 twee-duizend jaar, toe maar!
 Maar dan blijkt dat in Gods besef helemaal niet lang te zijn:
 2000 jaar zijn voor hem als twee dagen.
 En als wij denken: 'nou nu is het te laat!'
 er is geen tijd meer voor...'
 Dan heeft God nog zeeën van tijd:
 een dag is voor Hem als duizend jaar.
 Wat Hij niet in een dag kan doen!
 Kortom, God past niet in óns besef van tijd,
 niet in óns beeld van de wereld!
 Dus kunnen wij helemaal niet beoordelen of het lang duurt.
 En al helemaal niet, dat het daarom wel niet waar zal zijn.

Petrus had geen idee van computers, maar wel van God.
 De Heilige Geest had hem duidelijk gemaakt,
 dat je God niet aan menselijke maatstaven moet proberen te meten.
 En Hem dan beoordelen
 En vervolgens conclusies trekken en op basis daarvan iets willen doen.
 Want dat kunnen we niet!

Hij beweegt zich buiten onze tijd, dus 'hoe zo' duurt het 'lang'?
 Onvoorstelbaar voor ons, inderdaad.
 Maar daarom hoeft het nog niet 'onwaar' te zijn!
 Oppassen dus, laat je niet meeslepen in een beoordeling van God.
 Ken je grenzen (17)

Denk ook niet dat je Gods plan kunt overzien:
 Hoe kunnen wij bepalen dat het 'nu wel tijd is?'
 Als God vindt dat Hij nog geduld moet hebben,
 omdat Hij iedereen de kans wil geven tot inkeer te komen,
 omdat Hij wil dat niemand verloren gaat.

Niemand...

Weet je, tussen grofweg 1340 en 1351 raasde de Zwarte Dood over onze wereld.
 Deze pestepidemie eiste de helft van de inwoners van China: de bevolking zakte van 123 miljoen naar 65 miljoen.
 Een derde van de inwoners van Europa (minstens 25 miljoen) kwamen om het leven.
 Overall waren enorme massagraven.
 Iedereen was in paniek.
 De mensen van toen dachten: 'dit is het einde van de wereld!'
 Geen rare gedachte!
 Want alles wees erop.
 Maar terwijl alles er op wees wás het niet zo,
 want wij (twintigste eeuwers) moesten nog geboren worden.
 Wij zijn namelijk besloten in Gods geduld.
 De wereldgeschiedenis volgt Gods bedoeling
 Gelukkig maar dat God daarin zijn eigen gedachten volgt,
 anders zouden wij er helemaal niet geweest zijn.
 Dat is dus de schaal van Gods denken!
 Dat overstijgt ons voorstellingsvermogen.

Onze timing?

De gebeurtenissen in onze tijd jagen ons angst aan.
 Bezorgd vragen we ons af hoe dat in de toekomst moet.
 We kunnen gerust zijn.
 Poetin, Trump, Xi Jinping en Erdogan,
 het zijn maar kleine acteurs in Gods geschiedenis,
 Net zoals IS en Boko Haram.
 Wij kunnen dit niet goed overzien
 en hoeven dit ook niet te kunnen overzien.
 Onze toekomst is in Gods hand.
 Het hangt niet allemaal van ons af.
 Onze rol is veel kleiner dan wij vaak denken.
 We kunnen ons alle geduld van de wereld permitteren.
 We kunnen ten diepste ook gerust zijn.
 God timed onze toekomst vanuit een liefdevolle gedachte:
 'Ik wil zo veel mogelijk van jullie redden.'
 God heeft daarom héél lang geduld met ons.
 Wij keren het vaak om hè en vragen ons af hoelang wij nog geduld met God moeten hebben.

Stel je God maar voor!
 Geduldig wachtend omdat Hij niet wil dat iemand verloren gaat.

Jij niet, onze kinderen niet, onze kleinkinderen niet, hun kinderen niet...

Onze verantwoordelijkheid is veel kleiner.

Het is onze taak:

(1) ons leven om het koninkrijk van God heen op te bouwen,
D.w.z. leven zoals God het goed vindt.

M.a.w. 'klaar zijn voor de komst van het complete Koninkrijk (14),
onze levensstijl daarop afstemmen.

Dat is onze bijdrage aan de wereldgeschiedenis

(2) onze geduld aan dat van God aanpassen (17).

de timing aan God toevertrouwen.

de verleiding weerstaan om ons te laten meeslepen in het spotten met dat wat we niet kunnen
overzien.

Dat we, integendeel, vasthouden aan wat God belooft.

Besef dat God groter is dan ons besef!

Natuurlijk is Hij dat!

Daarvoor is Hij God

Bereid je voor op de ontmoeting met Hem.

En wees gerust: ook 2017 past prima in Gods timing!

Dat belooft ons zeker heil en zegen!

Voor 2017 maar zeker voor verder daarna.

Laten wij in de trant van Harmen Wind zeggen

Ik weet: dat Hij aan alles denkt,
het komt wel goed. Geduldig brengt
hij ons naar de vertrouwde verte
met wuivend riet en struikgewas
en in dit waterlandschap wordt de
waarheid een pad door het moeras
een weg, veilig genoeg om er te
wandelen, zoals ik in de Bijbel las.

Amen.

(c) Wieb Dijksterhuis, januari 2017